

Bosnian transcript in Latin:

Pa, ispijanje kafe ili kahvenisanje ili kafenisanje, kako god želite, postoji više tih varijanti jezičkih, je zapravo prva svjetska socijalna mreža – prije Facebooka, napravljeno je ispijanje kafe. Ovo govorim sa jednim veoma, veoma značajnim razlogom, zato jer, recimo, nešto što je u drugim zemljama svijeta sasvim validno, recimo lanci kao što su „Starbucks“, u Bosni i Hercegovini bi možda uspjeli zbog približavanja Evropi, ali samim svojim postojanjem i samom tom nekom logikom „take-away coffee“-ja u Bosni i Hercegovini oni ne uspijevaju.

Ispijanje kafe u Bosni i Hercegovini nije čin, dakle, punjenja organizma sa kofeinom. To je zapravo čin socijalizacije. Sjedne se, pije se kafa, razgovara se o raznoraznim tematikama; i svi piju kafu, od studenata, srednjoškolaca, penzionera, radno aktivnih ljudi, dakle svi ispijaju kafu. Većina ljudi pije kafu ujutro, sama ta kafa ujutro nije baš za socijalizaciju, to je ono prije posla, razbuđivanje itd., međutim u toku dana kafe se ispijaju ili na poslu, u pauzama, ili naveče; jednostavno, svako pije, je li, sukladno svojim mogućnostima, željama i tako dalje. Generalno, mislim da najviše kafa ispijaju studenti, ali samim tim studenti su i najinertnija skupina ljudi u Bosni i Hercegovini; to je definitivno, kod studenata nema previše bune.

I, veoma važna stvar kod ispijanja kafe je i cigareta. Većina ljudi u Bosni i Hercegovini puši, zato pušenje nije zabranjeno nigdje u Bosni i Hercegovini, jedino jeste naravno u nekim državnim institucijama, itd. Međutim, u kafanama, na ulici, pušenje nije zabranjeno. Recimo, primijetio sam kako su u Turskoj na aerodromu zabranili pušenje, i mislim da će im zbog toga država definitivno propast, ako mene pitate. Cigareta uvijek ide uz kafu, i mislim da je to jedan fin običaj koji se zadržao do današnjih dana, a ono, od prije nekoliko stotina godina.

Bosnian transcript in Cyrillic:

Па, испијање кафе или кахвенисање или кафенисање, како год желите, постоји више тих варијанти језичких, је заправо прва свјетска социјална мрежа – прије Фацебоока, направљено је испијање кафе. Ово говорим са једним веома, веома значајним разлогом, зато јер, рецимо, нешто што је у другим земљама свијета сасвим валидно, рецимо ланци као што су „Старбакс“, у Босни и Херцеговини би можда успјели због приближавања Европи, али самим својим постојањем и самом том неком логиком „тејк-авеј кофија“ у Босни и Херцеговини они не успијевају.

Испијање кафе у Босни и Херцеговини није чин, дакле, пуњења организма са кофеином. То је заправо чин социјализације. Сједне се, пије се кафа, разговара се о

разноразним тематикама; и сви пију кафу, од студената, средњошколаца, пензионера, радно активних људи, дакле сви испијају кафу. Већина људи пије кафу ујутро, сама та кафа ујутро није баш за социјализацију, то је оно прије посла, разбуђивање итд., међутим у току дана кафе се испијају или на послу, у паузама, или навече; једноставно, свако пије, је ли, сукладно својим могућностима, жељама и тако даље. Генерално, мислим да највише кафа испијају студенти, али самим тим студенти су и најинертнија група људи у Босни и Херцеговини; то је дефинитивно, код студената нема превише буне.

И, веома важна ствар код испијања кафе је и цигарета. Већина људи у Босни и Херцеговини пуши, зато пушење није забрањено нигдје у Босни и Херцеговини, једино јесте наравно у неким државним институцијама, итд. Међутим, у кафанама, на улици, пушење није забрањено. Рецимо, примијетио сам како су у Турској на аеродрому забранили пушење, и мислим да ће им због тога држава дефинитивно пропасти, ако мене питате. Цигарета увијек иде уз кафу, и мислим да је то један фин обичај који се задржао до данашњих дана, а оно, од прије неколико стотина година.

English translation:

Well, drinking coffee or *kahvenisanje* or *kafenisanje* – there are several linguistic variants – was the first international social network before Facebook. I say this for a very, very important reason: things that are completely normal in other countries, such as chains like Starbucks, might succeed in Bosnia and Herzegovina because of our integration into Europe, but the very idea [of coffee shop chains] and the logic of take-away coffee would prevent them from succeeding in Bosnia and Herzegovina.

Coffee drinking in Bosnia and Herzegovina is not an act of filling one's body with caffeine. It's an act of socialization. You sit down, drink coffee, you talk about different topics. And everybody drinks coffee, from college and high school students, to those retired, and workers - everyone has coffee. Most people have coffee in the morning, although that morning coffee is not meant for socialization. It's before work, to wake you up, etc. However, people have coffee during the day at work, during breaks, even at night. Basically, everyone has coffee – of course, according to their taste and preference, etc. In general, I think that students go out for coffee the most, but they are the most inert social group in Bosnia and Herzegovina; you won't see them protesting over much¹.

Another important thing when it comes to coffee is cigarettes. Most people in Bosnia and Herzegovina smoke, and smoking is allowed everywhere in Bosnia and Herzegovina, except of course for certain public institutions². However, smoking is allowed in bars and

¹ The speaker here echoes an opinion according to which the time “wasted” on having coffee by the youth could be used for something else. Having coffee for several hours each day is seen by some as a sign of passivity and a lack of desire for any kind of change, both personal and in terms of the general societal change.

² Meaning, hospitals, schools and universities, libraries, government buildings, etc.

coffee shops and on the street. For example, I noticed that they have banned smoking at airports in Turkey, and I think that their country will definitely go to ruin for it, if you ask me. Cigarettes always accompany coffee, and I think it's a nice custom which remains until today, having originated several centuries ago.

About CultureTalk: CultureTalk is produced by the Five College Center for the Study of World Languages and housed on the LangMedia Website. The project provides students of language and culture with samples of people talking about their lives in the languages they use every day. The participants in CultureTalk interviews and discussions are of many different ages and walks of life. They are free to express themselves as they wish. The ideas and opinions presented here are those of the participants. Inclusion in CultureTalk does not represent endorsement of these ideas or opinions by the Five College Center for the Study of World Languages, Five Colleges, Incorporated, or any of its member institutions: Amherst College, Hampshire College, Mount Holyoke College, Smith College and the University of Massachusetts at Amherst.

© 2012 Five College Center for the Study of World Languages and Five Colleges, Incorporated.